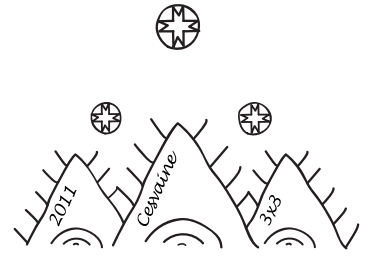

LAIPOTĀJS

piektdiena, 8. jūlijs

Gaidot godīgus ļaudis

Ceturtdienas kopreferāts pulcēja daudzus politikas skartos nometniekus, kuri ieradās, lai klausītos divu KNAAb (*Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs*) dāmu – Jutas Striķes un Diānas Kurpnieces – stāstījumā. Juta Striķe ir KNAB priekšnieka vietas izpildītāja, Diāna Kurpniece ir Korupcijas novēršanas nodaļas vadītāja.

Juta Striķe sarunu sāka ar atzinumu, ka motivācija strādāt šajā amatā balstās cerībā, ka joprojām ir iespējams ko

mainīt: „KNAB pastāv vien 8 gadus. Mums ir jāaudzina jaunā paaudze, jo neviens nepiedzimst par korumpantu, oligarhu. Tas notiek pamazām, sākas ar minimumu, sak, manam brālim nav darba, paņem viņu pie sevis un tamlīdzīgi.” Juta Striķa atzina, ka ir nepareizi skatīties tikai uz kukuļa ņēmējiem – vainīgi ir arī devēji, viņi uztur šo apriti. „Ja esi kādreiz devis kukuli, kļūstot par politiķi, amatpersonu, nonākot pie varas, tu gribēsi arī ņemt,” korupcijas pamatā esošo domāšanu skaidro Juta Striķe. „Tu gribi saņemt atpakaļ to, ko savā reizē esi atdevis.” Runātāja atgādināja jau plašsaziņas līdzekļos izskanējušo frāzi „kad maza cūka aug, neviens to nepamana, un tad beigās visi brīnās, cik tā liela un varena izaugusi”.

Diāna Kurpniece atzina, ka KNAB darbinieki dzīvo vienai dienai un nedomā par to, vai KNABs pastāvēs arī nākamgad – tā strādāt neesot iespējams. Visās valstīs pretkorupcijas dienestu būtība ir stāvēt pret politiķiem, tas ir, spēt *pacelt roku* pret savu priekšnieku. „Mēs ne tikai parādām viņiem, ka tā darīt nedrīkst,” saka J. Striķe, „bet vēl sodām viņus par šo rīcību. Tādējādi ir skaidrs, kādā situācijā atrodamies. Politīķi ieceļ KNAB priekšnieku, savu sodītāju. Viņi šajā lomā grib tādu, kas būs cilvēcīgāks, mikstsirdīgāks, *pievērs acis*.”

Klausītāju bažas par tiesu varas korumpētību runātājas noraidīja kā pārspīlētas – lietas izskatīšanai pieejamas trīs instances, un visas trīs *sakārtot* sev par

labu nevar neviens korumpants. Diskusijā par KNAB lomu un paveikto tika uzsvērts, ka teju neviens likumprojekts (izņemot sociālo jomu) netiek virzīts bez KNAB iesaistīšanās, tomēr tikai 10% ierosinājumu tiek apstiprināti, un tā jau ir deputātu atbildība.

Noslēgumā Juta Striķe atgādināja, ka vajadzīgs laiks, lai KNAB uzkrātu spēku, zināšanas un pieredzi. Tikai ar laiku bija iespējama abu Jūrmalgeitas lietu atklāšana.

Kopreferāts beidzās ar vēlējumiem nometniekiem neiesaistīties korupcijā un KNAB – kļūt gudrākiem. ●

Laura

DIENASKĀRTĪBA

Sestdiena, 9. jūlijs

Labu domāt, labu darīt, labu runāt, labam ticēt. Labu vēlēt, labu dot un labu ņemt. Labi būs.

8.00 – 9.00	Celšanās, rīta rosme
9.00 – 9.30	Brokastis
9.40 – 10.10	3x3 TV ziņas
10.15 – 12.45	Rīta ievirzes
13.00 – 14.30	Pusdienas
14.30 – 17.00	Pēcpusdienas ievirzes
17.15 – 19.00	Izstāde, tirdziņš, gatavošanās noslēguma vakaram
19.00 – 19:45	Vakariņas
20.00 – 22.30	Noslēguma vakars
22.30 – ...	Nīkšana, danči

Sveiks, Laipotāja lasītāj!

Līga, Gundega, Valda, Monta, Laura, centrā – Uldis

Tā kā mēs esam vienīgais 3x3 saieta izdevums, domājams, ka par avīzes noietu īpaši lepoties nevaram. Tomēr ir lietas, par kurām lepojami – redakcijas kolektīvs visas nedēļas garumā bijis lielisks un draudzīgs, pienākumu sadale, cerams, taisnīga, un beigās pašiem prieks par paveikto!

Valda, kas lasītājus iepazīstināja ar csevainiešiem, vada Sarkaņu pagasta (Madonas novads) tautas namu *Kalnagravas* un ir pašvaldības informatīvā izdevuma *Sarkaņu ziņas* redaktore. Turklāt Valda māca mājturību pamatskolā. Dzimuši, augusi Csevainē, te joprojām ir vecāku mājas. Vaļasprieks – dejošana TDK *Labākie gadi*. Šī ir pirmā Valdai un 3x3 tikšanās.

Monta šogad ieguvusi bakalaura grādu starptautiskajās attiecībās Rīgas Stradiņa universitātē. Viņa vasarās strādā Kuldīgas laikrakstā *Kurzemieks*. 3x3 avīzē Montai patīk tas, ka cilvēki ir atvērti un atklājas žurnālista jautājumiem – 3x3 ir tikai pozitīvās ziņas. Jautāta par piedzīvoto 3x3 skaitu, Monta smeja, ka slinkums skaitīt.

Gundega, *Laipotāja* maketētāja, ikdienā strādā kā māksliniece dizaina un poligrāfijas aģentūrā *Artekoms*. Šī ir Gundegas otrā 3x3, kur atbraukusi kopā ar meitu Ellu un dēlu Ugu. Pagājušajā vasarā viņa veidoja avīzi *Mālraksts* Mālpils 3x3 saietā.

Līga ar fotogrāfēšanu aizrāvās vidusskolas gados, kad ar analogo fotokameru apguva prasmi pie fotogrāfa Gunāra Bīdes. Līgai Csevaines 3x3 ir jau septītā nometne. Septembrī viņa uzsāks studijas Latvijas Universitātes Vēstures un filosofijas fakultātes vēstures maģistrantūras 2. kursā.

Uldis, mūsu dzeltenās preses pārstāvis, ir no Austrālijas. Ja jums izdodas, pārējo informāciju varat *izvilkt* no viņa paša.

Csevaines 3x3 ir tuvu manai divdesmitajai nometnei. Pirmo reizi *stūrēju* nometnes avīzi, bet itin bieži esmu bijusi rakstītāju komandā. Nu jau mēnesi esmu atvaļināta filosofijas maģistre. *Laipotāja* tapšanu katru rītu uztveru kā darbu un katru vakaru (kad jaunā avīze izdalīta jums) kā izpriecu. Kad nometnieki man rāda savas darba traumas no ādas apstrādes un rotkalšanas (tulznas, noberzta rokas), varu dot pretī – man pirksti ar tinti, un biksēm pāri pildspalvas švīkas.

Paldies mūsu ārstata autoriem: Dainai Kuplei jeb Kleopatrai, Ievai Ploriņai jeb Pogai, Baibai Krūmiņai, Intai Tuzei, Reinim Kaņepam, Audrim Ločmelim, Pēterim Reiteram, Kārlim Oskaram Staltam, Katrīnai Muižniecei, Undīnei Liepiņai un uzticamajam palīgam Gundaram Kalniņam. ●

Laura

Dziesma kā spēka avots

Folkloras kopa *Vilkači* pastāv jau vairāk kā 10 gadus. Tā dibinājās kā interešu grupa, kas nodarbojas ar seno cīņu demonstrējumiem. Izaugusi nopietna, par sevi pārliecinātu un aizrautīgu jauniešu grupa – tajā mainās gan dalībnieku skaits, gan repertuārs. Sākotnēji *Vilkači* dziedāja karavīru dziesmas, bet pašlaik repertuāram ir arī cits saturs.

Csevaines 3x3 koncertā pie pils senajos karavīru tērpos ģērbtie jaunieši nedaudz izbrīnīja nometnes dalībniekus, jo dažs bija cerējis sadzirdēt un saklausīt folkloras kopu *Vilki*. Koncertu klausoties un iepazīstoties ar dalībniekiem, visi bija aizkustināti. Radās pārdomas par jaunatnes patriotisko audzināšanu, kura mūsu valstī tik ļoti pietrūkst, un zēniem latviešu karavīra dzīvesveids un dzīvesziņa noteikti būtu viens no saistošākajiem mācību priekšmetiem skolās vai ārpusklases izglītībā.

Jautāti par motivāciju darboties folkloras kopā, *Vilkači* atbildēja, ka tas vieno un stiprina viņus pašus, ļauj uzturēt un stiprināt savu latvisko identitāti un dalīties tajā ar saviem klausītājiem. Viņiem patīk dziedāt un izjust dziesmu kā spēka avotu caur sevi uz skatītājiem un visumu plūstam. Viņi labprāt piedalās gan koncertos, gan papildina dažādas kultūras norises ar savu klātbūtni, veidojot notikuma vēsturisko fonu. ●

Inta

NAKTS BASKETBOLS

Vakarnakt Csevaines sporta hallē norisinājās cīņa starp 6 komandām par uzvaru basketbolā. Csevainieši šim pasākumam bija gatavojušies ar lielu atbildību – pilsētas gods taču jāaizstāv! Tomēr arī nometnieku komandas cīņās ar pilnu atdevi, ko novērtēja arī skatītāji sanākušie līdzjutēji. Finālā spēlēja csevainiešu komanda *Stikla desas* ar dalībniekiem Tomu Skujiņu, Valteru Kārkliņu, Juri Aleksejevu, Reini Melli un Jāni Vanagu un nometnieku komanda *Super 7*, kurā kopīgiem spēkiem cīņās Rihards Koroševskis, Niklāvs Mekšs, Jēkabs Janovs, Ervins Juķevičs, Ēriks Kristsons, Krīšjānis Rubenis un Jānis Mežals. Lai arī vecuma starpība starp komandām bija acīmredzama, uzvaru finālmačā guva nometnieku komanda *Super 7*, csevainiešu puīšiem piekāpjoties trīsreiztrīsniekiem. Savukārt par soda metienu čempionu kļuva Juris Jonelis, bet trīs punktu metienos rezultatīvākais bija Reinis Mellis no Csevaines. No līdzjutējiem viskarstasinīgākie izradījās *Pēteris Reiteris un Co.* ●

Monta

Ar piederības sajūtu

Štameru ģimene no Tadžikistānas 3x3 saietā ir jau otro reizi, pirms diviem gadiem viņi piedalījās arī nometnē Kazdangā. Abiem vecākiem Guntim (44) un Valdai (41) ir četri bērni – divi septiņgadīgi dviņi Roze un Bērtulis, un mazākie – Liepa (3) un Saule (1).

„Neesam nekādi tadžiki”

Darba gaitas lika Štameru ģimenei pārcelties uz dzīvi Tadžikistānā. Latvieši tur dzīvo jau pusotru gadu, bet drīzumā plānots atgriezties tēvmē. „Mēs neesam nekādi tadžiki, bet īsti rīdzinieki, un novembrī būsim atpakaļ,” smeļ Guntis. Uz Tadžikistānu Guntis pārcēlās 2009. gada novembrī, bet ģimene pievienojās pēc pusgada. Ko viņi tur dara? „Palīdzam tadžikiem. Pie viņiem informāciju sistēma ir pavisam jauna lieta. Tas ir tas, ar ko es tur strādāju,” atbild Guntis.

3x3 saietā Cesvainē Guntis un Valda kopā apmeklēja ģimeņu semināru rīta pusē. Savukārt pēcpusdienā Guntis iet uz ievirzi par bitēm, ja tajā laikā nav jāliek gulēt bērni. Tas esot ļoti interesanti. Rozei patīk koklēt, un viņai ļoti sanākot. Bērtulis apmeklēja leļļu teātri – kā ieraudzījis šādu ievirzi, tā nekas cits vairs neesot interesējis. Pēcpusdienā abi dviņi iet uz rotkalšanu, un paši ļoti lepojas ar izkaltajām rotām – gredzenu, katram pa

vairākiem piekariņiem un saktiņām. Abi dviņi jau kopš pagājušā gada rudens esot sākuši gaidīt, kad varēs tikt uz 3x3 saietu, šeit viņiem ļoti patīkot. „Man šeit patīk būt. Tas, ka mēs vakara beigās esam ļoti noguruši, iespējams dažreiz dūsmīgi, – tieši tāpēc, ka noguruši, neko sliktu nenozīmē. Īpaša ir gaisotne, kas valda nometnē. Piederības sajūta kā lielā ģimenē kopā esot,” stāsta Guntis.

Agri tumsa un rūku darbnīca

Štameru ģimene Tadžikistānā svinējuši arī Jāņus, pašvakār gan esot gājis ar vainaga pišanu. Bet, kā stāsta Valda – īstus Jāņus var piedzīvot tikai Latvijā. „Svinējām, bet tas nebija tas. Mēs dziedājām dziesmas, kūrām ugunsroku, uzaicinājām ar mums kopā svinēt vēl divus vienīgos tur esošos latviešus. Tur nav tā, ka Jāņu nakts ir gaiša, jo ļoti ātri tumšs paliek, jau pēc septiņiem vakarā. Patiesībā pietrūka daba, tieši Latvijas koki, meži, pļavas. Būšanas pie dabas. Pēdējos Jāņus, esot Latvijā, svinējām netālu no Talsiem – tie bija tādi īsteni Ligo svētki,” stāsta Valda.

Štameru ģimenes vismīlākā kopīgā tradīcija ir Ziemassvētku svinēšana. Tie tiek svinēti kristīgā garā. Gatavošanās Ziemassvētkiem sākas jau uzreiz pēc kopīgi atzīmētas Latvijas dzimšanas dienas 18. novembrī. „Viss mēnesis līdz Ziemassvētkiem,

tas gatavošanās process bērniem ļoti patīk. Mums jau pašiem arī” atzīst Valda. Pēc valsts svētkiem Štameru ģimenē tiek atvērta rūku darbnīca, kurā paši taisot dāvanas. Veikalā tiek iegādāti izejmateriāli, un bērni veido dāvanīņas. Daudz kas tiek gatavots no tieši 3x3 nometnē apgūtām prasmēm. Piemēram, Kazdangas 3x3 laikā Valda apmeklēja miksto rotaļlietu taisīšanas ievirzi, un pēc tam mājās turpināja tās veidot. Iegādājās krāsaino filcu un kopā ar bērniem taisīja dažādas rotaļlietas. „Tā ir jauka lieta – šeit kaut ko jaunu iemācīties un apgūt, un paņemt to sev līdzi,” saka Valda.

Kas nepieciešamas, lai būtu stipra un satīcīga ģimene? „Nu tas ir tas, ko mēs tagad darām – vairāk klusējam nekā runājam,” smeļ Guntis par klusuma mirkli pēc uzdotā jautājuma. „Pirmkārt, nevis uzreiz strīdēties, bet padomāt pirms sākt strīdu. Noteikti ir svarīgi izrunāt lietas. Tāpat arī vienmēr palūgt piedošanu, ja ne tā kas sanācis,” atklāj Guntis. ●

Monta

INFO ZIŅAS

→ Ieviržu vadītāji!

Lūdzu piesakieties par izstādēm un noslēguma vakaru pie Anetes Šauriņas un Jura Joneļa (tāl. 22041939)!

→ Vārda kartes

Mīļie nometnieki! Ar šodienu uzsākam stingrāku vārda karšu kontroli pie ēdienreizēm. Ja būsī to aizmirsīs – nāksies iet tai pakaļ.

→ Daudzinājums

Daudzinājums sākas 21.30 parkā. Pulcēšanās pie skolas 21.15.

→ 3x3 video un foto

Video (3 Ls) un foto (2,5 Ls) diskem ir iespējams pieteikties infocentrā. Bez maksas to būs iespējams lejupielādēt internetā.

→ Atrastās mantas

Atrastās mantas infocentrā ir ļoti daudz – drēbes, bērnu knipiņi, rotaļlietas un pat atslēgas. Tāpēc pārbaudi, vai tev nekas netrūkst!

→ Autobuss uz Rīgu

Autobuss no Cesvaines uz Rīgu svētdien atiet 14.30, Rīgā autobuss iebruks ap 18.30. Piesakies sarakstā pie ēdnīcas. Maksa 4 Ls!

Pilns pūrs rotām

Leļde Jēgere no Tirzas veido savu rotīņu

Ievirzes *Rotas no dabas materiāliem* vadītāja Līgita Roze-Medne uzreiz saka: „Mēs tomēr darbojamies ar visu kaut ko. Gan ar dabiskajiem materiāliem – apstrādātu koku, dzintaru, dabīgajiem akmeņiem – lazurītu, hematītu, jašmu un citiem –, gan ar plastikāta pērlītēm, stiklu.” Telpu pieskandina grupas *Laiksme* ritmi, un to pavadījumā top auskari, kaklarotas, rokassprādzes un kāju sprādzes, ko nēsā ap potīti. Vienu tādu Anetei (15) no Valmieras pasūtījusi vecmāmiņa: „Viņa vakar ieraudzīja manējās kāju sprādzes un lūdza uztaisīt vienu viņai. Viņa noteikti to valkās. Omīte Ausma

vada puzuru darināšanas ievirzi, viņai tādas lietas patīk.” Anete nometnē ir pirmo reizi un jau paspējusi uztaisīt sev veselu krājumu ar rotām, kā arī radīt dāvanīgas ģimenei. Par 3x3 Anete saka: „Man šeit ļoti patīk, ir jauka atmosfēra, cilvēki labsirdīgi, laipni, un rodas sajūta kā vienā lielā ģimenē. Visvairāk man patīk tas, ka šeit varu darīt visu, ko vēlos, un nav stingra režīma.”

Līgita aicina rotātāju ievirzei pievienoties jebkuru, jo materiālu krājumi ir teju neizsīkstoši. Ja neesi vēl paspējis, droši nāc sestdien no rīta! ●

Laura

Metālkalšana ar Ilgvaru Zāraku

Nētālu no skolas ēkas un citām 3x3 ieviržu norises vietām omulīgi iekārtota smēde, kur ir iespēja izbaudīt kalēji ikdienas darbus, izmantojot ļoti senu plēšu paraugu no Latvijas laukiem. Meistara pavadībā tiek kalts, stiepts, vērpts, spicēts, liekts un visādi citādi apstrādāts metāls. No metāla tiek radīti dažādi priekšmeti gan acu priekam, gan arī praktiskam pielietojumam, un meistars Ilgvars ļauj ikvienam īstenot visu, ko vien sirds vēlas. Metālkalšana, kā izrādās, nav tikai vīru amats, un 13 vīru kārtas dalībnieku vidū darbojas arī 2 meitas.

Ilgvars pats savu hobiju ir padarījis par ikdienas nodarbi. Savas prasmes meistars atklāj ik uz soļa, zināšanas aizrautīgi dalot ar ievirzes dalībniekiem, kuros manāma pilnīga uzticība un pašāvība. Dzirksteles un uguntiņa ir ne tikai plēšās, bet arī pašu dalībnieku acīs! ●

Katrīna un Undīne

Teātris nometni vērš pilnvērtīgāku

Uga Kalendris un Līga Skurule pilnveido sevi nepaklausīga krustdēla un stingras krustmātes lomās

Teātra ievirze sākas pēcpusdienā un ielgst vēl vakara ievirzes laikā, iespējams, tādēļ liela daļa ir nobijusies un teātri nerādās. Satiekot Kārlī Krūmiņu, ievirzes vadītāju, pirmajā nodarbībā momentā bija skaidrs, ka šī nedēļa nebūs pavadīta lieki. Iepazīstinādam ar savu darba plānu, Kārlis teica: „Mēs šajā nedēļā iemācīsimies, kas ir teātris, kā spēlēt teātri, kā uzvesties uz skatuves, kā izdzīvot teātra tēlu, un, ja pietiks laika, spēka, tad arī lugu iestudēsim.” Pēc šiem vārdiem pārrunājām teātra būtību, to, kādēļ spēlēt teātri un kā pareizi to darīt. Pats grūtākais ievirzes laikā ir nesmieties, nevērtoties pa zemi. Visa ievirze sastāv no uzdevumiem - kā vingrināt uzmanību, kā skatīties, kā saklausīt, kā just visu, kas ir apkārt. Grūtākās ir pārbaudes, kuras Kārlis *uzliek uz mūsu pleciem*, piemēram, piecas minūtes sēdēt visu priekšā un nedarīt neko. Izklusās viegli? Tā nebūt nav. Teātri mēs ne tikai iestudēsim lugu, bet arī iekšēji jutīsim teātri un to, ko tas spēj dot mums. ●

Pēč (Pēteris)

Mītiskais koks – vara saknes, zelta zari, sidrabiņa lapiņām

Par mītisko koku izteicās Inese Krūmiņa: „Tas ir brīnums, ko neesam redzējuši. Ikdienā ir ikdienišķās krāsas un formas, un arī dzīve kļūst parasta. Ja atveram dainu sējumus, kas ir latvju tautas lielākā bagātība, tur sastopam citas krāsas un formas.

Dieviņš brida rudzu lauku
Pelēkā mētelī.

Mūsdienās mēs saprotam, ka dieviņš nav vecs vīrs, kas staigā pa zemes virsu, bet izpausme kosmiskā formā. Tomēr mēs sajūtam šo mirkļa spēku rudzu laukā.

Varam domāt par mūsu senatnes fiziskiem lieciniekiem – ozoliem, liepām ar spēcīgām saknēm. Tikai, ja ir vara saknes, var izveidoties mūsu ceļš uz augšu. Pasaules reliģijās un filosofijās mēs sastopamies ar skaitli trīs. Ko mums katram izsaka vara saknes, zelta stumbrs, un kādas sudraba lapiņas mēs gribam izaudzēt?”

Ralfs Treimanis, 43 gadi, Cēsis, Rīga un Spānija:

„Šis koks ir tas latviskais, tradicionālais,

kas nāk no vecvecākiem, vecākiem, un ko mēs paši tālāk mēģinām nodot saviem bērniem. Brīdi pa brīdim mēs, iespējams, pazaudējam kaut ko pa ceļam, tomēr kopumā mēs vienmēr jūtam, kas ir īsts. Tieši tās ir saknes, kas mūs vieno arī šajā nometnē.”

Baiba Putniņa, 51 gads, Cesvaine:

„Mītiskais koks ir pasaules uzbūve un pasaules uztvere. Mitoloģija ir sapratne par sevi un par kosmosu. Tas sevi

ietver 3 daļas – sakni, virszemes daļu un debesis. Šis nometnes izpratnē šīs daļas ir mūsu 3 paaudzes. Tas ir tas, kas nāk no mūsu vecvecvecākiem, kas mēs esam šobrīd un ko mēs dosim tālāk mūsu bērniem. Caur visu šo mēs transformējam mūsu pasaules izpratni.

Rihards Koroševskis, 10 gadi, Rēzekne:

„Izpratne par mītisko koku man principā

un stiprina to.”

nozīmē to, ka es izaugšu un turpināšu audzināt savus bērnus. Liela vērtība tajā, ka varēšu turpināt un nodot vecvecāku labās tradīcijas saviem bērniem, kas veido ģimenes kopīgo saiti

Rūta Rastiņa, 64 gadi, vecmāmiņa no Rīgas:

„Tā varētu būt tautas saprašana par pašiem pamatiem, no kurienes aug spēks, tautas pašapziņa vai tauta kā tāda. Mazās lapiņas būs manas abas mazmeitiņas – Kate un Jete, kas dzīvo Norvēģijā. Vēl augustā būs mazais brālītis un, iespējams, viņš nākošajā gadā būs šajā nometnē kā vismazākā lapiņa.”

Laura un Reinis

IEVIRZE

Vēsturisks sludinājums

Bildēs ir spēks, jo katrai bildei ir stāsts. Sevišķi, ja tā uzņemta, kad fotogrāfija bija retums. Tikai ne katras bildes stāsts mums ir zināms.

Ievirzē *Latvijas vēsture 20. gs. bildēs* šos stāstus cenšas šķetināt Andris Tomašūns. Gan anonīmos foto uzņēmumos atrodot vērtīgas vēstures liecības, gan daloties aprbrīnojamiem dzīvesstāstiem, ko uzticējuši cilvēku radi līdz ar, iespējams, vienīgo jebkad uzņemto portretu. Veidojas diskusija, parunāšanās par vēsturi, kur katrs var piedalīties ar saviem stāstiem un savām fotogrāfijām, tā kopīgi bagātinot it kā tik neseno vēsturi.

Otrais pasaules karš ir visādās nozīmēs centrāls 20. gs. vēsturē un izšķirošs daudzām valstīm un likteņiem. Apjautām nožēlojamo pārspēku uz Baltijas valstu robežām pirms okupācijas. Kā izrādās, ar skaistiem zaldātiem bez tehnikas un municijas vien nepietiek valsts nosargāšanai. Redzējam arī īstus karakalpus, kas paspējuši kļūt par varoņiem visu iespējamo varu armijās. Un dāmas bēgļu nometnēs, kas, kažokādās tērpušās, dodas saņemt pusdienu zupu.

Taču ne tikai ievirzes dalībnieki var piedalīties ar savas ģimenes stāstiem un liecībām. Andris Tomašūns piedāvā ikvienam interesentam kļūt par Latvijas vēstures rakstītāju, vienlaikus papildinot kopējo

izpratni par mūsu vēsturi un katra paša izpratni par savas dzimtas vēsturi. Tam vajadzīgas tikai fotogrāfijas vai dokumenti, varbūt kādi īpaši apbalvojumi un vislabāk arī stāsts. Īpaši aicināti atsaukties ir cesvainieši, jo vēl šonedēļ var paspēt ielūkoties ģimenes albumā. Taču visi, kuriem ir interese un gatavība parādīt savus noputējušos vēstures dārgumus, ir aicināti sazināties ar Andri Tomašūnu telefoniski (29555095) vai caur mājas lapu www.latvija20gadsimts.lv, kur var apskatīt jau savākto materiālu.

Andris

Brālīši baltie! (te ieskaitītas arī māsiņas)

Piekleksējis savu vēderu ar biezputru un piekods klāt iešmugulētos šķiņķa gabalus, kas pie veģetāriešu galda skaitās kontrabanda, es esmu gatavs dienas un nakts darbiem.

Pa ceļam uz brokastīm satiku uz ceļa samērā frišu Laumu Vlasovu no plašās Krievijas ārēm, ko apsveicu ar dziesmu – *Partija Putina, partija Vlasova, slavnaja partija* etc.

Man blakus soļo Purciems ar koka ripu uz galvas un izskatās kā pankūka miniatūrā.

Atskatīsimies mazliet atpakaļ, kas tad vakardien ir noticis, resp., pie kādiem notikumiem mana persona ir bijusi klāt.

Mācītāja Lenca filmēšanas turpinājums. Bija patikami skatīties, kā Andris Tomašūns zemnieka lomā par tīrumu neaparšanu dabūja kāvienu, ko izjauca Reinholds, mans mulķadēsa no dēla. Šim skatam pietrūka realitātes. Rikste izskatījās kā klūdziņa, patapināta no Jura Ventaskrasta, un zemnieka ģimīs pēriena laikā liecināja, ka arī turpmāk muižas tīrumi netiks aparti.

...

Biju iegriezies pie Jura Ventaskrasta klūdziņpinējiem, kas bija skaitā 7. Skaistas lietas gan! Nevarēju atturēties, nenopircis pītu trauciņu. Tagad ceru, ka tikšu Austrālijas muitai cauri bez nepatikšanām. 1990. gados mana kolēģe, aktrise Lija Veikina par pirtsslota ievēšanu nonāca tiesas priekšā un dabūja soda naudā samaksāt pie AUD 1000. Patiesībā sods bija daudz augstāks, bet Lija to tiesā noraudāja uz leju. Pēc tam viņa teica: „Tā bija mana labākā loma!”

...

Kamēr es atpūtos no nakts darbiem, izmeklēja kompānija devās uz pirti. Izredzēto starpā bija Mazsalacas kartupeļu fermeris Kārlis Rokpelnis, šoreiz gan bez *sarkanās jaciņas*, kā labākās aprindās tiek dēvēta *Madame* Rokpelne, Nacionālā teātra nopelniem bagātā aktrise Marija, vēsturnieks un *dies zina, kas vēl*, Andris Tomašūns ar lietotu mašīnu, rotu kalējs Jānis Mednis ar laulāto draudzeni Puķīti-Rozīti, Kleopatra ar alu un Purciems ar diviem pusgabeigtiem zābakiem. Pirts atradās dažu km un vienas stundas attālumā, Cēsaines *Jurgučos*, pie diķa un 70 kazām.

Par uzkodām gādāja saimnieki Matīss Vasks ar kundzi, pirtsslota tika producētas uz vietas no bērza zariem un Purciema plūktām nezālēm. Pēršanās kārtība tika noteikta izlozes ceļā – no sākuma vīrieši un sievietes atsevišķi un pēc vairākām alus pudelēm – kopā. Plikuma procents nav zināms. Par ziņu patiesību es negalvoju. ●

Uldis

KRIKUMIŅI

🎭 Mākslas skarbā pasaule

Sāksim ar to, ka es nemaz negribu būt aktrīze.

Tomēr pirmajā klasē es aizgāju uz teātra pulciņu. Ko darīja pirmajā mēģinājumā, neatceros, bet beigās dalīja lomas, man tika āpsis. Mazas meitenītes nav āpši. Vairs tur neatgriezies.

Bet neturēs jau kreņķi visu mūžu. Mālpils 3x3 es redzu nākamo iespēju – jauns režisors, teātra ievirze. Kas var būt vēl labāk? Saņemu pat pāris atzinīgus skatus, kad skaisti noķeru bumbiņu, vai ātri paspēju atcerēties, kā mani sauc. Kopumā sajutos kā persona ar potenciālu.

Cēsaines 3x3 – visas iespējas karjerai – tapšot filma un būšot arī sieviešu lomas... Betmācītāja kundze jau nevarot būt ne smuka, ne jauna....

Nu kocklāju...

P.S.Redakcijasnoskaidrojusi,kaneizmanotais potenciāls tikko ticis pie krodzinieces lomas jaunajā filmā. Apsveicam!

🎭 Noklausīta saruna. Juris Ventaskrasts pieiet pie Julgi Staltes un saka: „Es laikam pazīstu tavus vecākus. Viņi pie mums bija atbraukuši uz kultūras namu un šausmīgi nekaunīgi dziedāja!”

Ģimeņu semināra ievadlekcijā Līga Ruperte stāsta par tēmām, kuras tiks aprunātas, lai uzlabotu savstarpējās attiecības: „Bāž iekšā informāciju, kamēr viņš drusku kustas un ir vēl silts – tad var dzīvēt daudz ko mainīt uz labu.”

🎭 Kleopatra (*priecīgi*): „Sveika, Lauma! Es tikko **dzirdēju**, ka tu vakar atbrauc!”

Ingus: „Tikko atbrauci, bet jau tik skaļi uzvedies!”

Meklēšanā zaglis un jaudīgi nīcēji

Daina: Par nīkšanu šoreiz neko daudz nevaru teikt. Vakar tāda panikusi bijusi. Daļa nakts basketbolā bij, daļa ar kazām pirti pērās un daļa dancotāju kaut kur bij pazaudējuši pēdējo zagli. Nīkšanā to nemeklēja.

Kleopatra: Nīkšanas policists izskatījās nobažījies: “Ka tik Cēsvainē noziedzības līmenis nepaceļas!”

D: Ko darīja atlikusī daļa – vēsture klusēs!

K: Kas tās par daļām? Mans dzīves moto – visu vai neko! Kas tā bērniem – *puse reiz puse*? Tad jau bēbis iznāks viena ceturdaļa? Kas jums – blats pie faķīriem?

D: Varbūt tie domāti vieni no daudziem?

K: Ekskursiju vadītāja gan nebrīnījās un tieši uzprasīja pirms autobusa atiešanas: “Vai visiem ir gaidāmie bērni?” RokpeļņKārlis uz brīdi palika bez valodas. Laikam galvā skaitīja.

D: Bērni ir mūsu gaišā nākotne. Jāpriecājas.

K: Ja vēl var nodot citiem pieskatīšanai, var arī priecāties.

D: Tikai bērnodarzā pieskata, nometnes ievirzēs skolo.

K: Daži vēl nav sapratuši atšķirību. Laikam par ilgu nikuši.

D: Nometnē nekas nav par ilgu. Tikai pusčetros rītā miglas aizkars pavērās, tālumā izrādot padebešu gobelēnu izstādi.

K: Tad tāpēc VentiņLīga tā jūsmoja uz ielas laipas, neļāvās sevi vest uz naktsmītni, atbildot: “Gan jau kāds pavedīs mani pa ceļam.”

D: Vai tad gulētāju trūkst?

K: Domāju, ka ne. Tad jau pie brokastīm rotkaJānis nelīksmotu biezo dessiermaizi gaisā celdams: “Par tiem, kas guļ!” Es ar šķiņķi saēdos.

D: Nometne otrā nedēļas pusē. Nav laika domāt par ēšanu. Tuvojas pēdējā nīkšana! Sabrauc jauni nīcēji. ●

🎭 **BRĪDINĀJUMS!** CBD (Centrālais baumu dienests) ziņo, ka ar avīzes un tīmekļa telpām dīvainas lietas notiekot... Katru dienu kāds tiekot ieslēgts, protams, NE avīzes darbinieki. Uzklusot aculiecinieku domas, daži runā par vadātājiem un vēl visādiem mošķiem, savukārt citi sakās dzirdējuši, ka darbs redakcijā ir tik smags, ka, lai tiktu pie vismaz vienas papildporcijas, tie ir gatavi uz visu. Katrā ziņā – uzmanieties!

Redakcija:

Laura Bitiniece
Monta Bitiniece
Ieva Ploriņa
Līga Luste

Uldis Siliņš
Valda Kļaviņa
Gundega Kalendra

Mīļie nometnieki un cēsvainieši!

Ar prieku publicēsim jūsu vērojumus, stāstus, jokus un bildes. Rakstiet un nāciet ciemos uz *Laiopotāja* redakciju skolā, 2. stāvā. Tālr. 28879068